

Avskedsceremoni för Ing-Britt Gustafsson fredag 29 december kl 10.00 i Skogskapellet, Skogskyrkogården

Välkommen till avsked

Välkommen till avsked av Ing-Britt. Detta är en borgerlig begravning och det innebär att den är mer fri hållen vad gäller tal och musik. Det finns inget mullstall utan vi använder en blomma vid överlämnandet.

Vid Ing-Britts kista ser ni tre rosor. De symboliserar det förgångna, nuet och framtiden och för er här idag blir det en framtid utan henne. Alla ni som är här har olika minnen av henne som ni kan tänka tillbaka på. Detta är för dig Ing-Britt.

Musikstycke

Love Me Tender, Elvis Presley (3:21)

Minnestal

En äventyrlig, orädd och omtänksam mamma, syster, släkting och vän har gått ur tiden. Ing-Britt föddes 1929 och växte upp med mamma Anny, pappa Even, storasystrarna Evy och Inga och lillebror Åke i Norrköping och Västervik. Senare flyttade familjen till Stockholm och Aspudden. Ing-Britt var en modig flicka redan från start. Efter kriget far hon på jordbruksläger till England och väl hemma igen får hon jobb på Utlänningskommissionen som 18 åring där hon stannar i fem år.

1950 går pappa Even bort och Ing-Britt tar det mycket hårt. Det klart, hon var ju pappas lilla flicka. Men mamma Anny finns där och kom att betyda allt mer för Ing-Britt. Det kanske var tryggheten och kärleken hon kände från sina föräldrar som gjorde att hon kunde ge sig hän åt sin nyfikenhet.

Farbror Karl-Erik och faster Helen med sin dotter Caryl bor i Chicago och endast 24 år gammal tar Ing-Britt båten över till Amerika och vidare till Chicago och bor hos farbror och faster. Efter knappt en vecka får hon jobb i Wrigler Building som kontorist. Det gick bra även om skyskrapor är lite krångligt när man inte gillar att åka hiss. Efter ett tag far hon vidare till Los Angeles. Tre svenska flickor delar ett hus och livet leker.

Hon far hem till mamma Anny i Aspudden och vidare till Kaiserslauten i Tyskland med sin väninna Gerd, som hon för övrigt träffat på lägret i England tio år tidigare. Tanken var att hjälpa till att bygga en kyrka men kvinnorna fick främst ägna sig åt hushållet och att laga mat. Ing-Britt var rastlös och åkte hem till mamma Anny i Aspudden igen för att få pengar till att fara tillbaka till Los Angeles via faster Helen i Chicago. I Los Angeles, som 29-åring, möter hon Robert.

Musikstycke

Only You, The Platters (2:38)

Ing-Britt och Robert gifter sig i White Chapel, Las Vegas och flyttar till Inglewood. Charles föds 1958 i Burbank. Två år senare tar Ing-Britt Charles med sig och flyttar hem till mamma Anny, eller grandma som hon kom att bli kallad, i Aspudden. Ing-Britt börjar arbeta på Skandia som tjänsteman och träffar Sven. 1964 föds sonen Thomas och det börjar bli trångt i Aspudden så Ing-Britt tar pojkarna och flyttar till Timmermansgatan vid Mariatorget. Pojkarna går i privatskolan Maria Elementar. Via Bredäng och Hjulsta hamnar Ing-Britt på Öland där hon mött lantbrukaren Axel. De gifter sig men bestämmer sig snart att bara vara vänner och så blir det. Ing-Britt flyttar mot Stockholm och nu till ett hus på Ekerö i närheten av systemen Evy som bor där med sin familj.

Musikstycke

Fly Me To The Moon, Christer Sjögren (2:35)

Efter att huset sålts fixar Ing-Britt boende till sina söner och flyttar själv till Lilla Essingen där hon bor fram tills 2005 då hon och sonen Charles väljer att bo tillsammans. För att ha något eget istället för lantställe köper hon en bostadsrätt i Norrköping dit hon ofta åker om somrarna.

Ing-Britt levde verkligen det liv hon fick, denna självständiga och modiga kvinna. Hon hade alltid sina söner under sina vingar och såg alltid till deras bästa. Hon är älskad och låt det så förbli även om vi inte längre kan se henne kan minnena värma oss.

Hon tänkte ofta på sina föräldrar som hon hoppades få se i himlen. Det hoppas vi också.

Musikstycke

Pärleporten, Christer Sjögren (2:29)

Kortege till Sandsborgs kyrkogård

Vi ska nu lämna kapellet för att följa Ing-Britt till gravens vila. Avskedet sker invid graven på Sandsborgs kyrkogård. Vi åker tillsammans i kortege.

Överlämnande

Vi ska nu överlämna Ing-Britt till den sista vilan.

- Ing-Britt, dessa rosor symboliserar ett tack från det liv du nu har lämnat. De är från alla du mött under din stund på jorden. Vi vill tacka dig för att vi fick lära känna dig. Vi är tacksamma för de minnen du gett oss. Vi sörjer dig för den du var. Inget fint går någonsin helt förlorat här i livet. Det lever kvar inom en och blir en del av ens personlighet. Så en del av dig följer med dina nära vart de än går och en del av dem är ditt för evigt. Varsågod och sitt.

Avsked vid graven

Fridlysning

Vi ska nu lysa frid över Ing-Britts minne. Jag ska göra det genom att läsa "Nu" av Lars Berghagen.

*"Nu stormen har bedarrat och själen funnit frid.
Ditt sista lätta andetag blev tystnad himmelsvid.*

*Din sista strid är över nu och stum vår klagosång.
Ett skepp styr in mot okänt mål i livets solnedgång.*

*Nu tystnar vid och fåglars kör, dom undrar var du är.
Du satt ju nyss och lyssnade till vårens kvällskonsert.
Du lyssnade så varsamt då till både moll och dur,
som om du vände blad för blad i minnets partitur.*

*Nu snuddar aldrig mer din fot vid klöverängens blad.
Den saknar dig, din barndomsstig, den första i en rad.
Och aldrig mer ska insjöns våg få kyssa dina tår.
En kvällsbris kärleksfull och öm få leka i ditt hår.*

*Nu ska du aldrig famnas mer till glädje och till tröst.
Och aldrig mer ska längtans sång få sjunga i ditt bröst.
Ett skepp styr ut och lämnar kvar till avsked dessa ord.
Att älska och bli älskad är det största på vår jord."*

Tyst minut

Låt oss hedra Ing-Britt med en tyst minut.

Avslutande ord

Harry Martinsson skrev en gång att:

“Varje djup sorg har en förlorad glädje till föremål. Tappa inte bort denna riktning. Låt inte sorgen glömma sitt ärende. Sorgen är den djupaste ära som glädjen kan få.”

Låt oss påminna varandra att sorgen är kärlekens pris. Låt oss glädjas över att Ing-Britt levte. Vi minns det avtryck och den kärlek hon lämnat i oss. Hon bärs in i framtiden av sina söner.

Låt oss lämna denna stund lite starkare, lite mer ödmjuka och tacksamma över det liv vi får och göra det bästa av den gåvan. Låt oss hoppas att Ing-Britt har mött sina föräldrar där ovan och att hon vakar över sina nära och kära.

Tack för att jag fick dela denna stund med er. Nu bjuder Charles och Thomas på Minnesstund på EnskedeTerrassen. Varmt välkomna.